

Farní zpravodaj

Český Krumlov

10. 1. 2021

č. 2 - 2021

Cyklus B
Svátek
Křtu Páně

Evangelium
Mk 1,6b-11

Ježíšův křest a náš křest (Svátek Křtu Páně)

Od slavnosti Narození Páně se vybírají evangelijní úryvky při mši svaté podle kritéria časové posloupnosti odpovídající historickému sledu událostí. Toto kritérium vynáší na světlo jeden překvapující fakt – v Ježíšově „životopisu“ se nachází třicetiletá trhlina! Liturgicky je toto „bílé místo“ zařazeno mezi slavnost Zjevení Páně a následující neděli, při které si připomínáme Ježíšův křest. O slavnosti Zjevení opouštíme Ježíše jako několikaměsíční dítě v náručí své matky, následující neděli se s ním setkáváme jako zhruba s třicetiletým mužem nacházejícím se v zástupu lidí shromážděných na břehu Jordánu, kde křtí Jan Křtítel.

Tento křest, o který přichází Ježíš společně s ostatními hříšníky požádat – jako by čekal v zástupu u zpovědnice na okamžik, kdy na něj dojde řada – je pro nás tajemstvím víry. Ještě větším tajemstvím je však právě to, o kterém nám liturgie ani evangelium nic neříkají, tedy oněch třicet let života v tichosti, během nichž se Ježíš skutečně ponořil do hloubky situace člověka a stal se kromě hříchu ve všem podobný nám lidem (srov. Fil. 2,7; Žid 4,15). Také tyto momenty Ježíšova života jsou „evangeliem“ – evangeliem ticha a skrytosti, evangeliem chudých lidí, kteří jsou lidmi a nic více se k tomu nemusejí doplňovat; lidmi, kteří si ze světa berou jen trochu vzduchu pro své dýchání a trochu jídla pro přežití, a za všechno zaplatí svým vlastním potem.

Ježíš ztvárnil člověka naprosto dokonale. Připodobnil se mu narozením, jak si to církve připomíná v období Vánoc, připodobnil se mu v umírání, což se snažíme připomenout v postní době a o Velikonocích; připodobnil se mu ale pochopitelně i svým životem. Oněch třicet nepopsaných let v evangeliu nás musí přivést k následujícímu poznání: v Nazaretě prožíval Ježíš po třicet let právě onu mnohdy hrozivou každodennost života.

Pojďme se nyní zamyslet nad tajemstvím dnešního dne – nad Ježíšovým křtem v Jordánu. Daný úryvek pro církev vždy znamenal příležitost ke dvěma druhům úvah: jeden se soustředil na Ježíše Krista a druhý na nás samotné, přesněji na náš křest. Již jsme jednou rozvíjeli christologický aspekt křtu v Jordánu, tedy co vlastně tato událost zjevila lidem vzhledem k Ježíšově osobě: jeho synovský vztah k Otci, přirozenost jeho mesiášského poslání, uchopeného jako služba, či jeho prorocké povolání být světlem všech národů (srov. liturgický roční cyklus A). Dnes se zaměříme na význam, který má Ježíšův křest „pro nás“, případně na to, co jeho křest vypovídá o našem křtu.

Kdysi na počátku života církve byl křest většinou udělován dospělým osobám, jež byly schopny pochopit a žít, co vlastně rozhodnutím pro křest učinily. Křtu předcházela dlouhá a intenzivní katechumenát, byl slaven za aktivní účasti celého společenství, a to zvláště o velikonoční noci. Skrze křest se tak skutečně vstupovalo do rodiny Boží a celá rodina při slavnosti nového bratra ve víře přijímala. Spiritualita křtu ztvárňovala veškerý život církve a pastýři se na něj vždy velmi aktivně odvolávali, aby mohli lépe vykreslit charismata a úkoly, které se sebou křesťanský život přináší. Křest nebyl chápán jen jako jednorázový akt, ale také jako životní stav.

Vše se však bohužel postupně změnilo a ze křtu se stal spíše formální rituál situovaný na začátek života, sloužící k udělení jména novorozenci a jeho zařazení mezi příslušníky křesťanského vyznání. Takové nahlížení a prožívání křtu nám už dnes ale nestačí. Zrodila se různá hnutí rozvíjející katechumenát, v nichž se mnozí křesťané snaží obnovit svou cestu k víře, jako putování vědomé a skutečně účinné. Pro mnohé se stalo úsilí o „zrenovování“ vlastního křtu tím nejdůležitějším úkolem. Další skupiny se vydaly podobnou cestou, avšak zaměřily se spíše na jiný zřetel křtu – dar Ducha. Jedná se o takzvané skupiny duchovní obnovy neboli charismatiky. Středobodem jejich zkušenosti je zjištění, že Duch Svatý, přijatý ve křtu, v nich spočívá jako skrytý oheň zasypaný v popelu, který se má opět dostat na světlo a rozhořet se, aby mohl osvětit a prohládat duchovní život křesťanů, jenž je často ponurý a smutný.

Křesťané by se měli nejrůznějším způsobem na těchto objeveních a obnoveních vlastního křtu podílet. Samotná církev nás k tomu vybízí třeba i tím, že nově ukazuje na slavnostní ráz křtu a vede křesťanské rodiče k tomu, aby se na křest svého dítěte dobře připravili. Křest už by se nám neměl jevit pouze jako rituál, ale větší váhu by měly získat všechny jeho novozákonní

charakteristiky: východisko a „životní prostor“ křesťanského života, zrození, jež se má stát modelem jeho dalšího růstu.

Vraťme se nyní k dnešní liturgii a pokusme se na ni právě s tímto očekáváním nahlížet. V Ježíšově křtu v Jordánu jsou přítomny všechny zásadní skutečnosti křesťanského křtu: odpuštění hříchů, udělení Ducha, Boží synovství a prorocké povolání stát se nástrojem spásy pro druhé. Svätý Jan bude hovořit o znovuzrození z vody a Ducha (Jan 3,5) a svätý Pavel o našem začlenění do Krista, o spolupohřbení a spoluvzkříšení s ním (srov. 1 Kor 10,1–13; Řím 6,3–11). Tyto různé obrazy mají vyjadřovat totožné věci, které už vlastně implicitně nacházíme v evangelijním úryvku.

Ze všech těchto skutečností bych se chtěl rád zastavit u jedné, kterou pokládám pro dnešní dobu za zvláště důležitou, a to u prorockého poslání. Skrze křest získává křesťan podíl na Ježíšově prorockém poslání a začleňuje se do mesiášského lidu, jež on zakládá. Už samotné jméno „křesťan“, kterým se od tohoto okamžiku má právo označovat, znamená „pomazaný“ nebo „zasvěcený“, a to společně s Kristem. Izaiáš nám v prvním čtení vysvětlil, v čem spočívá toto pomazání, přijaté námi od Ježíše: „*Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo... Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnost, vzal jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznice ty, kdo bydlí ve tmách.*“ A konečně o tom svědčí i text starozákonního úryvku:

„Duch Páně, duch Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zvěst pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným...“ (Iz 61,1).

Ježíš je tedy zasvěcený ke službě pro všechny lidi: jde o službu spásy, osvobození a spravedlnosti. „Zalíbení“ vyjádřené mu Otcem při křtu vychází právě z Ježíšovy připravenosti a poslušnosti přijmout tuto službu.

Náš křest má pro nás kromě svátostného významu také hluboký existenciální smysl: byli jsme zasvěceni do služby spásy pro druhé, zvláště pro chudé, sklíčené a uvězněné ve všech celách, ať duchovních nebo tělesných. Nejedná se tedy v žádném případě o exkluzivní privilegium stavějící nás výš, než jsou ostatní; takové představy o křtu by nás měly velmi znepokojovat, protože křest není v žádném případě darem, který by dostali pouze jedni na úkor druhých, není žádným diskriminačním faktorem, který by si vytvořil Bůh, jenž se navíc nechává oslovovat Otec všech. Pokusme se s velkým klidem (pokud vůbec obavu ze své odpovědnosti neseme) vnímat, že nám byl křest svěřen jako dar, abychom ho přinášeli dalším.

Objevit svůj vlastní křest znamená pro církve i následující: odhalit v sobě také povolání být církví pro svět jako církev pro chudé a soužené. Prorocké poslání zve pokřtěného k živému svědectví plnému naděje; musí vydávat svědectví o tom, že Bůh je proti zotročování a útlaču chudého, že stojí proti hříchu a smrti.

Chceme se účastnit této radostné mise, která jediná může zachránit život od nesmyslnosti, neúčinnosti a sobeckosti? Pak musíme bez váhání vyjít ze sebe samých. Rodiče v rodinách musejí začít s výchovou dětí k takové otevřenosti k druhým a jako první dát příklad svým vlastním životem. V zaměstnání rozvíjí křesťan své prorocké charisma tím, že do své práce navíc vkládá úmysl osvobozovat ty, kdo jsou zotročováni (v případě lékaře například ty, kdo jsou zotročováni nemocí). Nesmíme zůstat jenom u úmyslu sloužit sobě samým nebo vědě. Pouze tento nový prorocký rozlet může v této době nás křesťany a církve ochránit od pádu do planého nařikání a pokušení opět postavit hradby, jež se nám teprve nedávno podařilo zbourat.

Máme-li takovou odvahu nebo alespoň vnitřní horoucí touhu podílet se na Ježíšově poslání druhým lidem, pak nám jistě Otec daruje Ducha svého Syna, abychom se stali jediným tělem a jediným duchem v Ježíši Kristu, a bude moci nad námi vyslovit také ona milá slova: Ty, právě ty, jsi můj milovaný syn nebo dcera, v tobě mám zalíbení!

Raniero Cantalamessa

Mše svaté v týdnu od 10. 1. 2021 do 17. 1. 2021 Český Krumlov:

11.01.	Po	za uzdravení a Boží požehnání
12.01.	Út	-----
13.01.	St	za živé a zemřelé z rodiny Poidlů, Herianů, Jakešů
14.01.	Čt	
15.01.	Pá	za Václava Hylenu
16.01.	So	
17.01.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 11.01.	ÚTERÝ 12.01.	STŘEDA 13.01.	ČTVRTEK 14.01.	PÁTEK 15.01.	SOBOTA 16.01.	NEDĚLE 17.01.
ČESKÝ KRUMLOV sv. Vít	17:00Ž		17:00M	17:00Ž	17:00M	17:00P	<u>9:30P</u> přímý přenos
VĚTRNÍ							8:00Ž
PŘÍDOLÍ							11:15Ž
VĚŽOVATÁ PLÁNĚ							11:15M
KÁJOV							<u>9:30M</u>
Liturgické texty - <i>Svátek Křtu Páně</i> I. čtení: Iz 55, 1 - 11 II. čtení: 1 Jan 5, 1 - 9 Evangelium: Mk 1, 6 - 11							

- Ve středu 13. ledna je *památka sv. Hilaria, biskupa a učitele církve.*
- V Českém Krumlově mají věřící možnost každý den (kromě úterý) od 16:30 hodin přistoupit ke svátosti smíření a poté mají možnost v 17:00 hodin zúčastnit se mše svaté v kostele sv. Víta.
- **Oznamujeme věřícím, že z důvodu vládního nařízení – povolení velmi nízkého počtu věřících na mši svaté (což v neděli v Českém Krumlově nelze splnit). Bude nedělní mše svatá v Českém Krumlově vysílána v přímém přenosu v 9:30 hodin z farní kaple na kanále YouTube.**
- V ostatních venkovských farnostech budou mít věřící možnost v obvyklých dobách nedělní bohoslužby přistoupit ke svátosti smíření a k svatému přijímání. V Kájově až do odvolání to bude v neděli vždy v 9.30 hodin.

www.farnostck.bcb.cz

email: rkf.ceskykrumlov@dicb.cz

www.farnostvetrni.bcb.cz

email: rkf.vetrni@dicb.cz

www.farnostkajov.bcb.cz

email: rkf.kajov@dicb.cz